
MON PARE ÉS UN OGRE

DOSSIER PEDAGÒGIC

---

1. FITXA ARTÍSTICA

2. LA COMPANYIA LA BALDUFA

3. L'ESPECTACLE

CARACTERÍSTIQUES ARTÍSTIQUES
ESCENOGRAFIA

4. L'ARGUMENT

5. PROPOSTES DIDÀCTIQUES

ABANS D'ANAR AL TEATRE
DURANT LA REPRESENTACIÓ
DESPRÉS DE L'ESPECTACLE
BIBLIOGRAFIA I RECURSOS RECOMANATS

Autor: **Jokin Oregi**, La Baldufa: **Enric Blasi, Emiliano Pardo, Carles Pijuan**
Direcció: **Jokin Oregi**

Música: **Óscar Roig**

Disseny de llums: **Miki Arbizu**

Disseny escenogràfic i de vestuari: **Carles Pijuan**

Construcció d'escenografia: **Juan Manuel Recio, Ferran López, Carles Pijuan**

Confecció vestuari: **Olga Cuito**

Actors:

- Ogre i Miquel: **Carles Pijuan o Emiliano Pardo**
- Joan: **Emiliano Pardo o Enric Blasi**

Tècnic a escena: **Miki Arbizu**

Producció: **Enric Blasi, Emiliano Pardo, Amàlia Atmetlló**

Oficina: **Isabel Mercé, Pilar Pàmpols**

Coproducció:

Théâtre de l'Archipel, Scène Nationale de Perpignan

Grec – Festival de Barcelona

Col·laboració:

Forum Nice Nord

Teatre Municipal de l'Escorxador de Lleida

ICEC – Generalitat de Catalunya

INAEM – Ministerio de Cultura

Institut Ramon Llull

---

2. LA COMPANYIA: LA BALDUFA

La Companyia de Comediants La Baldufa neix a Lleida ,el maig de 1996.

Els objectius de la companyia són: oferir espectacles de gran qualitat artística; crear espectacles multidisciplinaris, utilitzant el màxim de recursos teatrals; oferir espectacles per a tots els públics, majoritàriament per públic infantil; i crear espectacles ideològicament compromesos amb els valors de solidaritat, tolerància i respecte.

Des d'aleshores fins ara han fet un llarg i exitós recorregut professional avalat per un treball curós, apostant per la creació i la qualitat.

Han viatjat per tota la geografia catalana, per gran part de l'espanyola i també per nombroses ciutats europees, participant en prestigiosos festivals i fires de teatre.

Amb els espectacles produïts, la companyia ha aconseguit **PREMIS** com:

PINOCCHIO

- Premi al Millor Espectacle, Fira de FETEN, Gijón, Espanya, 2015
- Premi a la Millor Direcció, Fira de FETEN, Gijón, Espanya, 2015

EL PRÍncep FELIÇ

- Premi a la Millor Adaptació Teatral, Fira de FETEN, Gijón, Espanya, 2012
- Premi al Millor Espectacle, Amigos de Titeremurcia, Múrcia, Espanya, 2012

CIRQUE DÉJÀ VU

- Premi a la Millor Interpretació Masculina, Ex Aequo, Fira de FETEN, Gijón, Espanya, 2010

EL LLIBRE IMAGINARI

- Premi al Millor Espai Escènic, Fira de FETEN, Gijón, Espanya, 2008

EMBOLIC A LA GRANJA

- Premi Especial pel seu Contingut Didàctic i la seva Posada en Escena, 15a Fira de Titelles de Lleida, Catalunya, 2004

EL BARÓ DE MUNCHAUSEN

- Premi a la Millor Proposta Plàstica, Fira de Titelles de Lleida, Catalunya, 1999
- Premi Rialles de Catalunya al Millor Espectacle Infantil, La Nit de Santa Llúcia, Òmnium Cultural, Catalunya, 2000
- Premi al Millor Espectacle, Fira de FETEN, Gijón, Espanya, 2001
- Premi a la Millor Escenografia, Fira de FETEN, Gijón, Espanya, 2001
- Premi al Millor Espectacle Infantil, Premis del Públic " Els Millors del 2000", Teatre Metropol de Tarragona, Catalunya, 2001
- Premi al Millor Espectacle Infantil i Juvenil, Programa "Imagina 01", Centro Cultural Villa de Nerja, Espanya, 2001

A més d'aquests premis, la Red Española de Teatros, Auditorios y Festivales de Titularidad Pública a través de les seves comissions artístiques, atorga el segell de **RECOMANAT** als següents espectacles:

SAFARI
PINOCCHIO
EL PRÍncep FELIÇ
CIRQUE DÉJÀ VU
EL LLIBRE IMAGINARI
ZEPPELIN

El mèrit més important, però, és la seva constant contribució a la formació de nens i nenes, petits espectadors, oferint-los-hi creacions de gran qualitat plàstica i teatral que són una bona eina per pensar, reflexionar, conversar i plantejar-se qüestions ètiques.

De tots els seus espectacles destaquem: *El Baró de Munchausen*, *Embolíc a la Granja*, *Zeppelin*, *El Llibre Imaginari*, *Cirque Déjà Vu*, *El Príncep Felç*, *Pinocchio* i *Mon Pare és un Ogre*.

---

3. L'ESPECTACLE

Mon Pare és un Ogre és un espectacle teatral i multidisciplinari, una obra de format mitjà, que combina gest i clown per a explicar-nos una història colpidora, un pèl incòmoda i plena de sentiments que ens arribarà a emocionar. Ens parla sobre la maldat dels bons i la bondat dels dolents, del càstig, la culpa, la solidaritat, la justícia, el bé i el mal. A través d'aquest viatge al país dels Ogres podrem sentir un cant a l'esperança i una història de redempció.

És un espectacle que vol arribar a emocionar-nos, a fer-nos viure els sentiments dels altres en pròpia pell i a generar empatia cap a situacions que, en la majoria dels casos, estan allunyades de la nostra realitat.

El Centre Penitenciari de Ponent ha permès a la companyia realitzar una residència d'assaig compartint el procés de creació d'aquest espectacle amb interns, famílies i treballadors, això els ha fet impregnar-se de les seves emocions que han deixat empremta a l'espectacle i a tot l'equip artístic que hi ha participat. Una experiència realment impactant.

Com si haguessin estat a casa, al Forum Nice Nord, hi han realitzat la primera residència de creació. Un espai amic que ha contribuït en bona manera a fer germinar aquest nou treball.

La guia del Théâtre de l'Archipel de Perpinyà, des de les primeres idees fins a l'estrena, els ha permès fer créixer l'espectacle amb unes condicions immillorables, i a més, han gaudit moltíssim de tot el procés. L'espectacle es va estrenar allà mateix el diumenge 22 d'octubre de 2017, on es van realitzar

quatre actuacions escolars i un taller. Aquest teatre ha acollit a la companyia en residència en diferents moments de la creació de l'espectacle. Unes estades molt profitoses, perquè els permeten concentrar-se en el treball artístic. L'afecte, la professionalitat i el rigor han estat les característiques del seu acompanyament.

La companyia ha volgut:

- Continuar apostant pel teatre gestual, amb molt poca presència de paraules.
- Generar empatia cap a una realitat, que en la majoria dels casos, està allunyada de la nostra.
- Continuar en la línia del compromís social: entenent el teatre com a compromís amb la societat. En *El Llibre Imaginari* apostava per reflexionar sobre el poder i fent un petit apunt a l'homosexualitat, en *el Cirque Déjà Vu* reflexionava sobre l'Alzheimer, la vellesa i l'amistat. I en *El Príncep feliç* sobre el valor de la generositat.

L'escenografia, de Carles Pijuan, respon a l'estil que caracteritza a la companyia, materials i objectes austers, senzills i quotidians, però alhora plens de significat. L'escenografia es va transformant al llarg de l'espectacle per explicar-nos les diferents situacions.

---

4. L'ARGUMENT

En Miquel va créixer sense pare, un home a qui tothom anomenava "l'Ogre". "Quan era petit, tothom em deia que el meu pare era un Ogre, i potser era cert, perquè mai ningú ha vist un Ogre, i jo no recordo haver vist mai el meu pare".

Durant moltíssims anys, en Miquel no ha sabut res d'ell. Ara, a la maduresa, rep la visita d'un home que ha compartit cel·la amb el seu pare a la presó i duu una carta per a ell. D'aquesta manera, descobreix la història no explicada. "Un dia, després de molts anys, un home va venir a casa, portava una carta per a mi, del meu pare. Així va ser com vaig conèixer la seva història".

Un home, l'Ogre, comença a complir condemna en una presó. La seva principal preocupació és el seu fill, de gairebé dos anys, a qui segurament no veurà en molt de temps, potser en tota una vida.

S'afanya a escriure-li una carta, però no troba les paraules adequades i no l'acaba... Els fulls a mig escriure s'acumulen al terra de la cel·la com es van acumulant els anys de condemna.

L'Ogre envelleix. Ja no és l'home rude que va entrar a la presó, però manté intacte el seu esperit feroç. Viu acompanyat del seu petit fill imaginari, de qui es fa càrrec com si no es fes mai gran.

Un bon dia, arriba a la cel·la un nou pres, en Joan, un home fràgil que se sent intimidat i espantat per la personalitat de l'Ogre.

La convivència no és senzilla, ja que l'Ogre no tolera la presència d'un home que ha ocupat part del seu espai íntim. No obstant això, la debilitat de l'home i la seva por fan que l'Ogre se n'acabi compadint.

L'Ogre creu que en Joan pot acabar molt malament dins la presó i per això el fa còmplice dels plans de fuga que ha anat preparant durant anys. Quan el vell Ogre és a punt d'escapar-se, s'adona que en Joan no té cap intenció de fugir i decideix avortar l'esperançadora fuga. Tanmateix, deixa que marxi el seu fill imaginari.

Els dos presos s'han convertit en grans amics. Han assumit el càstig i es consolen imaginant i recreant meravelloses aventures.

Tot i la vellesa de l'Ogre, dins seu encara s'hi amaga la ràbia i el dolor que de vegades afloren. A partir d'ara, els rols canvien i serà en Joan qui tingui cura del vell Ogre.

En Joan surt de la presó després de complir la seva condemna íntegrament mentre el seu company de cella continua tancat. Visita al fill de l'Ogre per a entregar-li una carta del seu pare. És una carta que a la fi ha arribat al seu destinatari

En Miquel descobreix un Ogre solitari i fosc, que al seu cor encara hi guarda un lloc pel seu estimat fill. Descobreix que gràcies a aquest amor, el seu pare mai ha deixat de ser un ésser humà.

---

5. LES PROPOSTES DIDÀCTIQUES

Anar al teatre sempre és una oportunitat, no només pels nens i nenes, també pels adults. Com sabem, és una activitat lúdica, que alhora pot generar molt aprenentatge si la volem aprofitar. Compartir cultura, pot despertar inquietuds, donar resposta a necessitats diverses i permet aprendre infinitat de coses que acompanyaran els infants en el seu procés de creixement personal.

A través d'aquest dossier volem explicar-vos l'essència de l'espectacle i proposar-vos alguns eixos de treball que pensem us poden ajudar per aprofundir en aspectes interessants, sobretot al voltant de generar debat i diàleg, tot deixant-vos emportar per les emocions.

Abans de concretar les propostes us apuntem que si voleu podeu fer un correu electrònic a la companyia [baldufa@labaldufateatre.com] plantejant preguntes, dubtes, reflexions o el que necessiteu.

Per distribuir les activitats parlem de tres moments: abans d'anar al teatre, durant l'espectacle i després d'haver-lo vist.

ABANS D'ANAR AL TEATRE

El més important abans d'anar a veure l'espectacle és **contextualitzar**. Per això, algunes de les activitats que us proposem a continuació van encaminades a situar a l'alumnat sobre què anirem a veure.

En primer lloc, podem preguntar sobre el **títol de l'obra**: *Mon Pare és un Ogre*. Què pensem que vol dir? Què és un Ogre? I un pare Ogre?

Mirant el **cartell de l'espectacle** o fotografies de la web, potser podem extreure altres informacions interessants, en relació al concepte Ogre.

A continuació, i després de plantejar diferents hipòtesis expliquem la sinopsi i allò que considerem rellevant. Només així podem generar expectatives, provocar interrogants i despertar el seu interès i motivació. També pot ajudar a interpretar millor allò que es trobaran. Si s'escau es pot consultar la pàgina de "la Baldufa" i mirar el vídeo que hi tenen penjat:

<http://www.labaldufateatre.com/espectacles/mon-pare-es-un-Ogre/>

Podem preguntar **perquè pensen que hem escollit aquesta obra**, amb quina intenció o per quin motiu. El que pretenem és que intentin esbrinar què volem treballar a través d'aquest espectacle, què anem a buscar com a adults oferint-los aquesta oportunitat.

El fet d'anar al teatre requereix un saber estar i un comportament pertinent, per la qual cosa us proposem que entre totes i tots pugueu pensar i compartir uns criteris a tenir en compte: quina **actitud ha de tenir un bon públic**, com ens hem de comportar, quines coses no es poden admetre. En definitiva, podem pactar com ho estarem fent bé i com no.

Per tal de donar encara més **valor a la feina dels actors**, podem repassar quin és tot el procés que segueix la companyia a l'hora de dissenyar un nou espectacle; per prendre consciència que el moment de la representació és només la mostra d'un treball molt intens que no es veu, però hi és. Aquest procés consta de diferents fases i moments: el moment de la creació (tant si és un obra adaptada d'una altra que ja existeix o una de nova creació), els assajos, l'escenografia, els elements artístics, els vestuaris, la música, la il·luminació, els viatges, els muntatges i desmuntatges, etc.

Coneixeu algú que es dediqui al món artístic? Músic, escriptora, dibuixant, pintor, etc... **Penseu que es pot viure de l'art?** Les persones que coneixeu fan alguna altra cosa o s'hi poden guanyar la vida?

Com neix una obra de teatre? Pot ser de nova creació, com és el cas de "*Mon Pare és un Ogre*", on es parteix d'una idea central o d'un tema i a partir

d'aquesta es va generant tota la història; també pot ser l'adaptació d'un conte o d'una novel·la; o bé un text que ja és teatral, com per exemple: *Hamlet*.

També podem plantejar a l'alumnat si coneixen el teatre on anirem. On està situat? El podem col·locar en un plànol de la ciutat? Coneixeu altres **equipaments culturals** (biblioteques, museus, altres teatres, etc.) de la ciutat? On són? Ubiquem-ho al plànol i obtindrem un mapa cultural de la ciutat.

DURANT LA REPRESENTACIÓ

Hem de gaudir molt d'aquest moment i deixar-nos endur per la història, que és un regal pels sentits. Els demanem que connectin amb l'emoció, que és el millor que té aquesta obra, i els detalls ja aniran apareixent a partir de la conversa a l'aula.

Respectarem els criteris que ens hem proposat sobre com hem d'estar quan fem de públic.

DESPRÉS DE VEURE L'ESPECTACLE

Aquesta és una obra amb missatges i amb moltes possibilitats, per això més enllà del gaudi, us oferim unes propostes que us poden ajudar a treure'n profit. Només són propostes, per tant, podeu fer servir aquelles que més s'avinguin a les vostres necessitats i interessos, o qui sap, potser us porten a pensar-ne d'altres encara més interessants.

En qualsevol cas, de totes les que us oferim us **recomanem especialment les que incloem a l'apartat REVIVIM L'ESPECTACLE**, que es podrien abordar des de la tutoria. Més avall ja detallem quines són aquestes activitats, que sobretot tenen a veure amb la conversa sobre l'espectacle, si l'hem entès, què ens ha provocat, com l'hem viscut i com ens hem sentit.

Veureu que també us detallem **altres PROPOSTES**, que també es poden dur a terme des de la tutoria o si s'escau, des d'alguna especialitat: expressió corporal, expressió plàstica, expressió escrita: la carta, dinàmica per trencar estereotips, joc per grups, escenografia i dibuix.

Val a dir, que per donar ordre i estructura a les activitats ens veiem amb l'obligació de segmentar-les, però això no significa que s'hagin de desenvolupar d'aquesta manera concreta, és més, volem que es puguin dur a terme les propostes atenent a la globalitat, flexibilitat i naturalitat que calguin segons les necessitats de cada realitat.

PROPOSTES RECOMANADES: REVIVIM L'ESPECTACLE

Una vegada a l'aula, iniciem una **CONVERSA** (us proposem unes preguntes a nivell orientatiu). Comencem parlant d'allò més perceptiu, allò que més ha apassionat a l'alumnat, allò que s'han emportat... I, a poc a poc, anem aprofundint en les intencions, els valors i allò que ens vol transmetre l'obra i compartim sensacions. A través de l'espectacle aterrem al terreny personal i de les emocions.

Llenguatge i pensament:

- Què us suggereix la primera frase de l'espectacle: *"De petit, tothom em deia que el meu pare era un Ogre, i potser era cert, perquè mai ningú ha vist un Ogre i jo no recordo haver vist mai el meu pare"*.
- Si haguéssiu de resumir-ho en una paraula, què diríeu?
- Quin és el missatge?
- Quins valors penseu que transmet? (Culpa, càstig, solidaritat, justícia, empatia, redempció).
- Creieu en les segones oportunitats? Se'n veuen a l'espectacle?
- Com evoluciona la relació entre els dos presos?

- Quan el Miquel diu que *els Ogres moren sols i el meu pare viurà en companyia*, a què es refereix?
- Penseu que ens apropa a una realitat que, aparentment, ens resulta llunyana?

Com ho hem viscut?

- Parlem sobre què hem vist, què hem entès, ens ha agradat?
- Què us ha provocat?
- Què és el que més us ha apassionat de l'espectacle?
- Coneixeu algú que estigui o hagi estat a la presó?
- Li recomanaries a algú? Què li diries?

Observem algunes imatges de l'espectacle. Imatges en les que s'hi poden veure algunes de les emocions que hi són latents. Fixem-nos en les cares, en les postures, en les mirades... Intentem identificar com canvia el cos segons quina és l'emoció que sents i quines són aquestes emocions.

Anem cap a l'interior, lo sentit:

- Quan notes la por? Quan observes la ràbia? En qui? En quin moment?
- Hi trobes la tristesa? I l'amor? Quan?
- Quines emocions destacaríem? (por, ràbia, tendresa, tristesa...)
- A tu t'ha fet sentir alguna d'aquestes emocions? Alguna més que una altra?

LES EMOCIONS tenen un paper clau en l'espectacle. La ràbia i la por són dues emocions que destaquem (tot i que també n'hi ha d'altres) i que precisament són molt presents en la vida dels nens i nenes i els resulten molt properes. De vegades els resulta difícil identificar-les i per tant poder-les gestionar. Us proposem acompanyar els nens i nenes en aquest camí de reconeixement de les pròpies emocions, per poder anar arribant a com gestionar-les.

QUÈ FEM AMB LES EMOCIONS? Què fem amb tot allò que hem sentit a través dels personatges? A partir de l'espectacle intentem traslladar aquests sentiments a nosaltres mateixos, pensant i reflexionant al voltant de coses que ens hagin passat a nosaltres, com per exemple:

- Què ens ha passat últimament que ens ha fet sentir bé, que ens ha fet contents o feliços?
- Què ens ha passat que, d'altra banda, ens ha generat ràbia i ens ha fet enfadar? Perquè hem sentit ràbia? Què fem amb la ràbia? La podem evitar?

- Què ens fa por? Què notem quan tenim por? Hi podem fer alguna cosa? Ens ajuda quan algú ens diu "*no passa res, no tinguis por, has de ser valent*"? Podem evitar sentir por?

Preparem uns pots ens els que hi posarem aspectes que han anat sortint segons l'emoció que ens provoquen: la por, la ràbia, la tendresa, l'alegria, la tristesa, la nostàlgia (i totes les que vulgueu). Cadascú pot escriure en un paper quan ha sentit ràbia, o por o el que sigui i posar-ho al pot pertinent. Es tanquen els pots i es deixen en un lloc visible a l'aula per poder-los obrir en estones de tutoria d'aula o quan es cregui convenient tornar-ne a parlar.

A continuació us facilitem algunes tècniques que poden ajudar, per una banda, a relaxar i a trobar la calma, i per l'altra a poder gestionar dues de les emocions que hem dit, la ràbia i la por.

Tècniques de relaxació i calma

- Tècniques de respiració i relaxació. Tant la respiració com la relaxació ens ajuden a regular les nostres emocions negatives i ens ajuden a tranquil·litzar els nostres cossos. Amb la respiració podem aconseguir un gran benestar i una sensació de tranquil·litat, ens pot ajudar a allunyar-nos dels conflictes i a sentir-nos bé. La relaxació també ens pot servir per desconnectar de la realitat i introduir-nos en un món imaginari on ens podem sentir protegits. Es pot acompanyar d'una música suau.
- Visualitzacions: amb una música subtil i relaxant procurem prendre consciència, molt a poc a poc, de totes les parts del nostre cos. Després intentem connectar amb els sentits, notar el tacte, sentir les olors, escoltar, imaginar... I ens anem concentrant en un lloc o un moment que ens resulti agradable i el visualitzem.
- Podem pensar en coses que em produeixen benestar o satisfacció.

Tècniques d'autocontrol

Les emocions no podem deixar de sentir-les i no és negatiu sentir-les, però hem d'aprendre a identificar-les per després poder-les gestionar.

Què puc fer quan sento RÀBIA? Per poder-la treure sobretot es poden fer tècniques basades en la respiració, perquè només es regula des de l'actuació, no pas des del llenguatge:

- La respiració del DRAC: respiració en 4 temps: INSPIRAR / STOP / EXPIRAR / STOP. Simulant el drac que inspira fort per agafar força i expira fort per treure la seva ràbia.
- Inflar globus al màxim i després petar-lo.

- Postura del llenyataire: afavoreix l'alliberament de tensions del cos. Es col·loquen les cames separades i les mans entrelaçades. S'alcen els braços per sobre del cap agafant aire pel nas. Després us heu d'imaginar que sou llenyataires tallant un tronc i heu d'abaixar els braços amb força dient "Aaah!", per expulsar l'aire.

Què puc fer quan sento POR? La por és una emoció primària, que totes i tots sentim en algun moment i que a més pot ser útil perquè ens aparta del perill, però també ens paralitza i ens pot impedir progressar. Gran part de les pors que sentim són imaginàries i es donen perquè allò és desconegut i ens genera incertesa. Podem:

- Respirar profundament
- Sentir que la por no és una cosa negativa, és una altra porta que s'obre per ensenyar-te coses de tu mateix/a.
- Identificar quina és la por. Concretar-la. Posar-hi paraules per poder-la acceptar.
- Intentar pensar en allò que et pot ajudar, alguna capacitat que domines per contrarestar aquesta por. Autoconfiança. Adquirir a través de la pràctica alguna imatge mental o algun petit objecte que puguis associar a la fortalesa, a confiar en que allò passarà i a recordar que es producte de la imaginació.

ALTRES PROPOSTES

LA MÚSICA és una gran aliada del camp emocional. Quan escoltem una música, sentim. És per això que les dues activitats que vénen a continuació es duen a terme amb música. Unes músiques determinades (que poden ser aquestes o les que vulgueu utilitzar) que ens inspiren les emocions que també us explicitem:

Por:

Pierre Boulez - *Ritual en Memoria de Bruno Maderna*:

<https://www.youtube.com/watch?v=-k7EXNZqIUg>

Efectes de so: <https://www.youtube.com/watch?v=4tv6DD3Pp4M>

Peer Gynt - *In the hall of the mountain king*:

<https://www.youtube.com/watch?v=xrIYT-MrVal>

Ràbia:

Béla Bartók - *El mandarí meravellós*:

<https://www.youtube.com/watch?v=o9h3nUIRsnY>

Nous sommes du soleil:

<https://www.youtube.com/watch?v=fJzzBUKTFQQ> (a partir del minut 14'20)

"The Secret Life of Walter Riddle":

<https://www.youtube.com/watch?v=SdyVDiHzYTE> (a partir del minut 3'43)

Carnaval dels animals: <https://www.youtube.com/watch?v=X3gb9cgaUPA>

Nostàlgia:

René Aubry – Fil de Verre: <https://www.youtube.com/watch?v=DuGRQjHomBw>

René Aubry – Salento: <https://www.youtube.com/watch?v=UZCXa602wMI>

Tendresa:

Lluís Llach: Tendresa: <https://www.youtube.com/watch?v=f00BCPfQQA4>

Ludovico Einaudi – Giorni: <https://www.youtube.com/watch?v=P2K7D-uMH2g>

René Aubry – Demi Lune: https://www.youtube.com/watch?v=SKP4_VcKkks

René Aubry – Zig zag: <https://www.youtube.com/watch?v=z4CEuOxVp3c>

Tristesa:

Yann Tiersen – *Comptine d'un autre été*:

<https://www.youtube.com/watch?v=NvryolGa19A>

Peer Gynt – *Mort Ase*: <https://www.youtube.com/watch?v=ATBwxG20Umc>

EXPRESSIÓ CORPORAL I MOVIMENT

El que pretenem és deixar-nos sentir, deixar-nos portar, mentre escoltem músiques que ens inspiren: tendresa, por, tristesa, ràbia i/o nostàlgia.

Us oferim una proposta d'expressió corporal general, que pot servir per qualsevol de les emocions que vulgueu treballar. Després us mostrarem una activitat diferenciada per cadascuna de les cinc emocions que us proposem.

Per començar, partim de la conversa i la dinàmica que hem fet a l'aula sobre les emocions. Posem una de les músiques i asseguts a terra, amb els ulls tancats intentem anar a trobar aquesta emoció, primer immòbils. Poc a poc anem incorporant moviment ocupant tot l'espai, deixant-nos sentir...

Si voleu pot ser totalment lliure, però de vegades va bé donar algunes consignes, com:

- Interpretem sense so, sense fer cap soroll.
- Ens observem entre companys i companyes, buscant connexions, mirades, etc.
- Fem moments de pausa (silencis corporals) que ens ajuden a un/a mateix/a i al grup a prendre consciència i a donar-hi realisme.

També hi ha la possibilitat d'incorporar materials com: mocadors, diaris, cadires, caixes, etc., en diferents racons, que es poden utilitzar o no.

En un moment donat, l'adult diu STOP i el nom d'algun nen o nena. Tothom s'atura, excepte qui ha estat nomenat, que serà observat per la resta del grup i si es vol, se'n poden imitar els seus moviments.

Propostes concretes per cada emoció que realitzarem amb la música corresponent:

LA POR (BOULEZ): *recomanem que mig grup actua i l'altre mig mira.* Ens movem per l'espai sentint la por, expressant-la amb totes les nostres parts... Quan la música para i es fa silenci (la mateixa música ja ho fa), ens quedem com a estàtues. Els que fan d'espectadors, s'aixequen i van a passejar-se entre les estàtues, mirant-les, però sense tocar-les, fins que torna a sonar la música. Després canviem de grup.

LA RÀBIA: *recomanem fer grups imparells de tres, cinc o set nens i nenes i que cada grup faci la seva interpretació.* Farem un laboratori de moviment. Això vol dir que ens mourem segons unes consignes que pactem i només podem fer aquestes accions, que en aquest cas, han d'anar vinculades a la ràbia. En podem fixar dues que les fan tots els grups, que són: fer pausa i copiar; i dues més, que cada grup pot inventar aprofitant, per exemple, moviments que han sortit a la primera activitat general. Cada grup prepara la seva interpretació, que després faran davant dels altres, que hauran d'endevinar quines consignes tenen que són diferents a les del seu grup. Si s'escau, també podem facilitar materials com a l'activitat inicial.

LA NOSTÀLGIA: tots els nens i nenes pensen alguna cosa que els transmeti nostàlgia: padrí, hivern, flor..., el que sigui. Recollim aquestes paraules per escrit. Per fer aquesta interpretació cada nen i nena té alguna peça de roba que abrigo aquesta nostàlgia: un mocador, una bufanda... i deixant-se portar per la música fan moviments molt suaus amb aquests elements. Hi ha un rapsode (que pot ser un nen o nena o el mestre/a) que té les paraules que hem recollit i que anirà dient d'una en una, molt lentament. Quan diu una paraula tothom es queda quiet en la postura que està; quan en torna a dir una altra tothom es torna a moure. El rapsode es pot anar passejant entre els diferents nens i nenes i pot jugar a congelar el moment quan el troba bonic.

LA TENDRESA: *per parelles.* Un fa d'escultor/a i l'altre d'escultura. Es modela el cos de l'altre, molt a poc a poc, intentant aconseguir una escultura que sigui tendra, bonica... Quan l'obra està acabada, se li posa una ploma, que simbolitza la bellesa. Tots els escultors i escultores poden admirar les altres obres. Després canviem els rols.

LA TRISTESA: *per parelles o trios.* Quan estem tristos/es ens ajuda rebre una abraçada, ens dona escalf i caliu. Per això en aquesta dramatització volem simular que ens abracem, simular-ho només... perquè l'abraçada que ens farem busca encerclar-nos, procurant no tocar-nos. La idea és que un de la parella faci una figura estàtica, aleshores és quan l'altre encercla una part del cos de "l'escultura". Una vegada encerclada l'escultura, qui ha encerclat és

queda estàtic agafant el rol d'escultura i qui feia d'escultura ara fuig del braç que l'han encerclat, per tornar a començar de nou el cicle. Els moviments es fan d'un en un, primer una persona, després l'altra i busquen encerclar una part del cos de l'altre, però sense tocar-lo.

EXPRESSIÓ PLÀSTICA

Les propostes que vénen a continuació també parteixen de la música i el cos, per arribar, aquesta vegada a fer una creació de caire més plàstic i plena de colors.

Pintem: facilitem la paleta de colors, diferents instruments per pintar (pinzells, esponges, pals, etc.) i tela de roba, paper o plàstic, que poden estar penjades entre arbres, a les potes de les taules, a les parets, a terra, o on es vulgui. Es tracta d'anar posant diferents músiques i deixant que l'emoció flueixi a través de les formes i colors, de manera oberta, lliure i sense límits.

Bosc d'escultures: Fem dos grups entre tota la classe, una meitat fan d'escultures i l'altra d'escultors. Els escultors modelen i canvien de posició a aquestes escultures, i una vegada col·locades al seu gust, els escultors comencen a fer de pintors i a pintar el cos d'aquests infants convertits en escultures. Els nens i les nenes que fan d'escultures poden anar amb roba interior o banyador i cal que els facilitem una paleta amb un ventall ampli de colors per tal que utilitzin els que millor els vagi segons el que els suggereixi la música. Després fem canvi de rols.

I a més a més, també podeu fer:

EL VINCLE – LA CARTA

A l'espectacle, la carta també hi juga un paper clau. De fet, és a través d'una carta arrugada com una bola, que en Joan descobreix la cara més amable de l'Ogre. I l'Ogre sembla que manté aquesta cara més tendra, i més de cuidar, perquè es fa càrrec del seu fill Miquel, com si no es fes gran. Observem com intenta una vegada i una altra escriure-li una carta, i és al final de l'espectacle que ho aconsegueix. Aquesta carta ens parla del vincle.

I què és el vincle? Per definició: del llatí *vīncŭlum* 'lligam', és *la relació afectiva o lligam que s'estableix entre dues o més persones*. Una de les necessitats bàsiques de l'ésser humà, a part de l'alimentació, la protecció, etc., és establir vincles afectius, que normalment establim amb familiars o persones properes. Així, us plantegem la següent activitat:

Si ara poguessis escriure només UNA CARTA, a qui li escriuries? Va, fem-la...

TRENCAR AMB ESTEREOTIPS - DINÀMICA DE GRUPS

Ara posarem la mirada en els dos personatges: l'Ogre i el Joan i en la seva interacció. És l'hora de valorar que fan, quin és el seu rol, quina relació tenen, com evolucionen, etc.

- **Ogre:** com està a l'inici de l'espectacle quan ingressa a presó? Com pensem que se sent, què ens ho fa pensar? Quin és el seu rol? Sembla que tingui sentiments aparentment contraposats? Què fa quan arriba el company de cel·la? I al final de l'espectacle com està? Podríem dir que té dues cares?
- **El Joan, el seu company de cel·la:** com se sent quan arriba a la cel·la? Què us sembla que voldria fer? Què faríeu vosaltres? A mesura que avança l'espectacle, penseu que se sent diferent? Quina relació té amb l'Ogre?

Què diríem que caracteritza a un Ogre, i a un bon noi?

Amb què ens hi identifiquem?

Les persones que han fet alguna cosa malament tenen sentiments? Poden estimar?

També podem **conversar al voltant de l'amistat** o el vincle entre els dos personatges. Què és l'amistat? Què fas amb els amics i amigues? Et pot trair un amic?

Amb aquesta seqüència de fotos que us adjuntem, feu una **reconstrucció de la història** que us pot ajudar, pot ser, a veure com evoluciona la relació entre els dos presos. Hem entès, per exemple, que l'Ogre cuida el seu fill? Que més endavant el deixa marxar? Perquè ho deu fer?

També es pot jugar a canviar l'ordre i reinventar la història.

JUGUEM – DINÀMICA DE GRUPS

Fem dos grups. Imaginem que estem en mons separats, contraposats i hem de buscar la manera d'apropar-nos a l'altre. A partir de materials que oferim, cada grup prepara un joc o dinàmica que proposarà a l'altre per escurçar distàncies i trobar complicitats.

Materials discontinus que podem oferir: caixes, robes, fustes, cartrons, papers, etc., també materials de joc simbòlic o de construcció.

L'ESCENOGRAFIA – LA PRESÓ

Iniciem una conversa per parlar de l'escenografia i els recursos artístics que ha fet servir la companyia.

- Heu estat mai a una presó?
- Us la imaginàveu així? O com pensàveu que seria el decorat?
- Perquè penseu que la companyia ha defugit dels barrots de ferro i el material fred?
- Quins recursos artístics han fet servir? (En aquest espectacle hi ha poques ombres, veu en off, escenari canviant, molta expressió facial i gestual per part dels actors).
- Ho faríeu de forma diferent? Per aconseguir què?

FINAL FELIÇ – EL DIBUIX

Hem anat parlant en diversos moments de la història que ens explica aquest espectacle, també del seu final.

Penseu que té un final "feliç"? Podria acabar d'una altra manera? Ho podeu representar a partir d'un dibuix.

BIBLIOGRAFIA RECOMANADA

L'estrany cas del Dr. Jekyll i Mr. Hyde de Robert Louis Stevenson : és una novel·la d'intriga i misteri. La novel·la tracta el tema de l'oposició entre el bé i el mal, aquí dins la mateixa persona, apel·lant al caràcter híbrid de l'ésser humà entre àngel i bèstia que li atorga la tradició cristiana, lluny del maniqueisme. També critica la societat victoriana, en què l'aparença social és el més important, malgrat que interiorment la gent sigui immoral.

Sinopsi:

El doctor Jekyll descobreix una poció que permet el desdoblament de la personalitat en una part bona i una de dolenta. Quan se la beu, es converteix en Mr. Hyde, un home deformat que és capaç de cometre els crims més horribles. Jekyll arriba a no poder controlar les dues personalitats.

L'advocat Utterson investiga aquest personatge, i tot sembla conduir-lo al seu amic Jekyll, que suposadament el protegeix. Observa que això coincideix amb el canvi d'hàbits del doctor: es torna més solitari i es tanca en el seu laboratori de manera obsessiva. D'altra banda, Poole (el criat de Jekyll) pensa que Hyde ha matat el doctor perquè ja no el veu, i demana ajuda a Utterson. Tots dos, amb l'ajuda de Bradshaw (l'altre criat), entren al laboratori i troben Hyde mort, mentre que Jekyll hi és desaparegut. Dues cartes permetran conèixer la veritat: resulta que una poció amb ingredients impurs va fer que l'experiment produís la transformació; però, en acabar-se, és impossible tornar a fer la poció efectiva, de manera que seria Hyde per sempre.

Més que mascotes. Una desfilada d'emocions il·lustrades de Raquel Gu, vol ser un mostrari de mascotes imaginàries que ajuden els nens i nenes a expressar les seves emocions més habituals. La de la tristesa els abraça i els eixuga les llàgrimes, la menjavergonya els motiva a provar coses noves, la robusta els aporta seguretat i la de la calma els relaxa posant-se sobre ells. Des de l'humor gràfic, l'autora acompanya cada dibuix amb un text en vers.

Article: Com he fet les paus amb una emoció que odiava? de Glòria Cornet:
<https://relacionsconscients.blogspot.com.es/2018/01/com-he-fet-les-paus-amb-una-emocio-que.html>

Article: Les emocions s'ensenyen o es viuen? de Gino Ferri:
<http://www.blogrosasensat.org/2017/08/les-emocions-sensenyen-o-es-viuen.html>

RECURSOS AUDIOVISUALS RECOMANATS

Entre el bien y el mal. (Pel·lícula) Sòcrates és un home nou. Acaba de sortir de la presó i se'n va a viure a "Los Ángeles" amb la finalitat de buscar treball i tenir un futur lluny de la delinqüència i el crim. A la comunitat on va a viure, les coses no li van bé, però la seva actitud valent i honesta, arribarà als cors dels seus nous veïns. No obstant, els problemes no triguen massa en sorgir. Sòcrates, sempre lluitador, està decidit a enfrontar-se a ells per ajudar als seus amics, però abans ha de decidir si vol traspassar la línia que separa el bé del mal.

Heroi anònim. Un vídeo que demostra que és possible aconseguir convertir el món en un lloc millor amb petites accions diàries. El que guanya una persona que és bona amb la gent no són diners, no es farà famós i sortirà a la televisió... el que rep són emocions i experimenta la felicitat. Un vídeo molt útil per treballar l'empatia, la generositat i l'altruisme.

<https://www.youtube.com/watch?v=knEiriBmpH4>

Àngel i dimoni. En aquest curtmetratge es demostra que cal ser solidari amb les altres persones, sobretot si tenen una situació més desfavorable.

https://www.youtube.com/watch?v=MYq_35xJtFY&t=7s

El poder de les abraçades. En el curt es presenta el món com un lloc fred i distant. Les persones es mostren agressives i irritables. En el vídeo es demostra que una abraçada expressa i fa sentir: amor, afecte, seguretat, protecció, confiança, fortalesa, suport, estima, amicitat, alegria, felicitat. Una abraçada pot trencar barreres que de vegades les paraules no poden fer.

<https://www.youtube.com/watch?v=PEtSjG0uQg4>

El viatge de Arlo: Animació infantil que narra les aventures d'un dinosaure i un infant humà. Permet treballar el tema de l'amistat i el desenvolupament personal dels dos protagonistes a mesura que superen nombroses dificultats que inicialment els tenien atemorits.

Shorts. La piedra mágica. (pel·lícula) Alguns alumnes del col·legi Black Falls han agafat mania a Toe Thompson, un nen de 11 anys que sempre acaba entomant els seus atacs. El poble sencer, i també els pares d'en Toe, treballa a Black Box una empresa que va tenir molt èxit en el seu moment creant un article multifuncional.

Miedo: El conte de Graciela Beatriz Cabal explica com un nen viu diferents situacions de por: a la foscor, al soroll, a les persones baixetes, a les altes, etc., fins que adopta uns gossos y es menja totes les seves pors. Una història de fortalesa per superar una difícil situació.

<https://www.youtube.com/watch?v=v2YQKfOlcgU&index=8&list=PLqLqLhXOcdYqCEB6oUpLRqQ-5F2Y2mCCE>

Mi lado de la bufanda: Carmen Parets es l'autora d'aquest conte sobre l'amistat de dos amics, Héctor y Violeta. Ensenya als més petits el valor de la veritable a través d'una bufanda que els uneix, a vegades sembla que els separi, altres els omple d'amor i de vegades es com si els ofegués. Una metàfora sobre el valor de la veritable amistat.

<https://www.youtube.com/watch?v=y8bq63NqaF4>

La Flor Más Grande del Mundo: Aquest conte escrit i narrat per José Saramago tracta sobre un nen que creix en un món trencat per l'individualisme, la desesperança i la falta d'idees, on preval l'egoisme, la manca de solidaritat o d'amor a la vida. El nen realitza un viatge al seu interior a la recerca dels valors essencials que l'ajudaran a donar-li sentit a la seva vida i la seva infància es convertirà en el lloc per retrobar-se amb el millor de si mateix

<https://www.youtube.com/watch?v=1RiwA4r8k8k>

Monsterbox: És una emotiva, divertida i tendra animació sobre l'amistat. Els seus autors, Ludovic Gavillet, Lucas Hudson, Colin Jean-Saunier i Derya Kocaurlu, són quatre estudiants d'una reconeguda escola d'Art i Disseny de Lió (França) que han sabut arribar al cor de petits i grans. Els protagonistes són dos amics totalment diferents que valoren l'amistat per sobre de tot, sabent reconèixer els errors i aprenent d'ells.

<https://www.youtube.com/watch?v=hM4CWxwkyZ0&index=7&list=PLqLqLhXOcdYqCEB6oUpLRqQ-5F2Y2mCCE>

SmileUrbo

Joc de simulació interactiu dissenyat per ensenyar els jugadors com afrontar els reptes del món real. A través de la participació del grup i la presa de decisions, es forma en habilitats de comunicació, resolució de problemes, cooperació, gestió del temps i negociació.

<http://www.smileurbo.com/>

365 Batecs

Recurs pedagògic que ofereix vídeos testimonials de format breu per reflexionar al voltant de les persones en situació vulnerable

<http://www.365batecs.org/materials-didactics>

PINOCCHIO

COMPANIA DE COMEDIANTS LA BALDUFA
CARRER DE MÚSIC VIVALDI 12 BX | 25003 LLEIDA
T: +34 973 281 457 | +34 649 985 052

www.labaldufateatre.com | baldufa@labaldufateatre.com

